

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Heleny Mörtlové a přísedících Ing. Veroniky Hesové a Josefa Jahna v hlavním líčení konaném dne 13. května 2020

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa obžalovaného], okres [okres], toho času ve vazbě ve Vazební věznici MS ČR [obec],

je vinen, že

1.

přesně nezjištěného dne v měsíci listopadu 2015 ve večerních hodinách v obci [obec], okres [okres], v maringotce stojící nedaleko domu [adresa], v podnapilém stavu, nejprve znemožnil poškozené [celé jméno poškozené], narozené [datum], jejíž věk mu byl znám, odejít z maringotky, silně ji přitom držel za ruku, a poté, kdy mu poškozená dala facku, ji povalil na pohovku, převalil na břicho a ačkoli se poškozená bránila, křičela, at' ji nechá být, že chce jít domů a snažila se mu vytrhnout, svlékl jí nejméně jednu nohavici kalhot a kalhotky, penisem vnikl do její vagíny a po dobu asi 10 minut s poškozenou soulož, kdy v průběhu styku se poškozená chvíli přestala bránit, poté sebou začala škubat, snažila se mu vytrhnout a obžalovaný pohlavní styk ukončil,

2.

přesně nezjištěného dne v měsíci dubnu 2017 kolem 02.30 hodin v obci [obec], okres [okres], v ulici [ulice] před domem [adresa], kde se po předchozí domluvě setkal s poškozenou [celé jméno poškozené], narozenou [datum], jejíž věk mu byl znám, v podnapilém stavu, nejprve začal poškozenou přes její fyzický i slovní odpor líbat, poté ji přitiskl zády na plot, když se vysmekla a chtěla utéct, chytil ji, položil na zem, lehl si mezi její nohy a osahával ji na břicho a na prsou pod oblečením, ačkoli ho poškozená odstrkovala, následně jí rozepnul kalhoty, rukou vnikl pod

kalhotky a opakovaně jí zasouval prsty do vagíny, ačkoli ho poškozená po celou dobu odstrkovala, plakala a prosila, aby toho nechal, a když si začal rozepínat kalhoty, podařilo se jí z místa utéct,

3.

přesně nezjištěného dne v měsíci srpnu 2018 v obci [obec], okres [okres], v podnapilém stavu, nejprve za místním hostincem osahával na stehně a na prsou pod oblečením poškozenou [celé jméno poškozené], narozenou [datum], jejíž věk mu byl znám, ačkoli ho poškozená odstrkovala, poté poškozenou odvedl k hostinci, kde ji přitiskl ke zdi, líbal ji a osahával na prsou pod podprsenkou, poškozená ho odstrkovala, plakala, a následně si ji hodil přes rameno, odnesl ji k nedalekému rybníku, kde ji u stromu položil na zem, jednou rukou jí držel ruce a druhou rukou jí rozepnul a stáhl kalhoty, poté spodní kalhotky a opakovaně jí zasouval prsty do vagíny, poškozená se po celou dobu bránila, obviněného kopala, kousla do ruky, když jí rukou zakryl ústa, aby nekřičela, poškrábala v obličeji, obžalovaný svého jednání zanechal poté, kdy ho prstem píchla do oka a následně z místa utekla,

4.

dne [datum] kolem 20.45 hodin v obci [obec], okres [okres], v [příjmení] ulici na zahradě domu [adresa], kam předtím přijel s poškozenou [celé jméno poškozené], narozenou [datum], v podnapilém stavu, v úmyslu dosáhnout pohlavního styku, nejprve poškozenou objímal, sahal jí pod kalhoty na hýždě a na prsa, ačkoli ho poškozená odstrkovala a říkala, aby jí nechal být, poté ji vzal do náruče a odnesl na kopec nedaleko domu, položil ji na zem, lehl na ni, silně ji držel ruce, začal jí svlékat triko a podprsenku, líbal ji na prsou, rukou se jí snažil dostat do kalhot pod kalhotky na přirození, což se mu nepodařilo, neboť měla zkřížené nohy, a dalšího jednání zanechal, po celou dobu se poškozená bránila, odstrkovala ho, škrábala do levé strany krku a kousla do pravého ramene, tímto jednáním jí způsobil podlitiny na vnitřní straně stehen blíž rozkroku, v podpaží pravé ruky a oděrku na zápěstí pravé ruky,

tedy

1.

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a uvedený čin spáchal souloží a na dítěti,

2. - 3.

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a uvedený čin spáchal pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti,

4.

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu tím, že jiného násilím donutí k pohlavnímu styku a takto jednal v úmyslu trestný čin spáchat, ale k jeho dokonání nedošlo,

čímž spáchal

1. - 3.

tři zločiny znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku,

4.

přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

za jednání popsaná pod body 1. – 3. a za sbíhající se přečin těžké ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku, jímž byl obžalovaný uznán vinným a odsouzen rozsudkem Okresního

soudu v Táboře ze dne 4. 12. 2018, č.j. 6T 72/2018-81, pravomocným dne 21. 3. 2019 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočka v Táboře, ze dne 21. 3. 2019, č.j. 14To 16/2019-111,

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 42 (čtyřicet dva) měsíců nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 43 odst. 2 věta druhá trestního zákoníku se ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 4. 12. 2018, č.j. 6T 72/2018-81, pravomocného dne 21. 3. 2019 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočka v Táboře ze dne 21. 3. 2019, č.j. 14To 16/2019-111, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Za jednání popsané pod bodem 4. podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šest) měsíců nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Na vazebně stíhaného obžalovaného [celé jméno obžalovaného] byla dne 6. 1. 2020 Okresním státním zastupitelstvím v Táboře podána k Okresnímu soudu v Táboře obžaloba, která jej viní ze spáchání celkem čtyř jednání ke škodě různých poškozených, a to násilných a sexuálně motivovaných. Žalován je totiž za celkem 3 zločiny znásilnění podle 185 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku spáchané v různých časových obdobích, konkrétně v listopadu roku 2015, v dubnu roku 2017 a v srpnu roku 2018. V červenci roku 2019 se pak měl dopustit jednání popsaného v posledním bodě obžaloby, jež je právně kvalifikováno jako přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

2. V hlavních líčeních, jež byla v této věci provedena, byl podrobně vyslechnut obžalovaný, vyslechnuty byly osobně poškozené [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozené]. Podle § 102 odst. 2 trestního řádu byl přečten kamerový záznam o výslechu poškozené [celé jméno poškozené] a za souhlasu procesních stran byla podle § 211 odst. 1 trestního řádu čtena výpověď poškozené [celé jméno poškozené], ač tato původně byla rovněž k soudu volána, z jednání se ze zdravotních důvodů omluvila. Obžalovaný však posléze udělal souhlas se čtením její výpovědi, ale požadoval, aby soud vyžádal další facebookovou konverzaci mezi ním a poškozenou, jež zatím součástí spisu nebyla. Dále byla osobně slyšena celá řada svědků, jež k věci vypovídali již i v přípravném řízení, a to jmenovitě: [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], rodiče poškozené [celé jméno poškozené], a to [jméno] [celé jméno poškozené] a [jméno] [příjmení], dále byli vyslechnuti následující svědci: [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

3. Za souhlasu procesních stran, tedy státní zástupkyně a obžalovaného, byly dále podle § 211 odst. 1 trestního řádu čteny protokoly o výslechu těchto svědků: [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

4. Podle § 211 odst. 6 trestního řádu byly rovněž se souhlasem obou procesních stran přečteny úřední záznamy o vysvětleních těchto osob: [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

5. V hlavním líčení byli dále vyslechnuti oba znalci, kteří v této věci zpracovávali znalecké posudky, a to MUDr. Jiří Hrdlička a Mgr. Miroslav Macho.

6. Provedeny byly také četné listinné důkazy, a to jednak ty, jež byly opatřeny již v přípravném řízení a jednak ty, jež byly doloženy až po podání obžaloby. Ty nejpodstatnější z nich a zjištění z nich učiněná jsou pak níže citovány.

7. Ač obžalovaný ani jedno z žalovaných jednání nedoznal, přičemž jeho obhajobu lze označit vcelku za poměrně rozsáhlou, na základě důkazů, jež byly v této věci provedeny, dospěl soud po jejich důkladném zvážení k závěru, že je nutno rozhodnout rozsudkem odsuzujícím, a to ohledně všech v obžalobě uvedených bodů.

8. K obhajobě obžalovaného snad není nutno doslovně citovat, jak konkrétně se obžalovaný podrobně bránil tomu, že jednotlivá jednání nespáchal, v tomto směru je možno odkázat na obsah jeho výslechu z přípravného řízení, také na jeho podrobnější výslech u hlavního líčení a zvláště pak na jeho obsáhlé podání, adresované původně Generální inspekci bezpečnostních sborů (jako stížnost na policisty), jež bylo z její strany soudu postoupeno jako součást obhajoby obžalovaného. Obecně lze uvést a shrnout, že obžalovaný ve vztahu ke každému z žalovaných jednání přichází s různými námitkami, které měly podle jeho mínění vyvrátit výpovědi jednotlivých poškozených, případně s různými svými spekulacemi, nemajícími však podklad v provedeném dokazování, které dle jeho názoru měly tzv. znevěrohodnit výpovědi poškozených. Obžalovaný také opakovaně tvrdí, že se mu někdo ([jméno] [anonymizováno], [jméno] [příjmení], [celé jméno poškozené] atd.) mstí či chce pomstít, či že se proti němu svědci domluvili. Není od věci však předtím, než soud přikročí k hodnocení jednotlivých provedených důkazů ohledně jednotlivých jednání zvláště, zmínit, že by bylo jen z logiky věci nepochopitelné, jak by mohly celkem čtyři poškozené, z nichž některé se ani osobně vzájemně neznají, záměrně obvinít obžalovaného z násilné sexuální agrese, páchané obdobným způsobem a spáchané na nich v různých časových obdobích. Nelze si totiž dobře představit motivaci takového jejich případného jednání. Obžalovaný se staví do role jakési oběti, sám ani v nejmenším nepřipustil svou vinu, hledá vinu u ostatních, nikoliv u sebe. Přes poměrně jasné důkazy o tom, že se jednotlivá jednání stala tak, jak je poškozené popsaly, svou vinu obžalovaný neustále odmítá. Je však možno říci, že tento postoj obžalovaného, který se prolíná celým tímto trestním řízením od samého počátku, je do značné míry v souladu se závěry znalce psychiatra, MUDr. Jiřího Hrdličky, o němž ještě bude níže pojednáno, který se vyjadřoval mimo jiné k povaze obžalovaného.

9. Nyní se již soud bude věnovat souhrnu jednotlivých důkazů a jejich hodnocení ve vztahu k jednotlivým bodům obžaloby v pořadí tak, jak byly spáchány a jak jsou i tato jednání žalovaná.

10. Podstata obhajoby obžalovaného ve vztahu k bodu 1. tohoto rozsudku (poškozená [celé jméno poškozené]) tkví v jeho tvrzení, že poškozená [celé jméno poškozené] s ním tehdy měla pohlavní styk dobrovolně. Potom telefonicky kontaktovala [jméno] [příjmení] a stěžovala si, že ji obžalovaný znásilnil. Dodal, že uvedeného dne byli v maringotce přítomni také [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. V písemném podání adresovaném [příjmení] dále namítá, že se toto jednání stalo již v roce 2014, bylo to podle něj totiž v době, kdy ještě bydlel u svých prarodičů ve [obec], protože jen tehdy chodil do dědovy maringotky. Tehdy tam s [příjmení] a [celé jméno poškozené] popíjeli alkohol a poslouchali písničky a povídali si. [příjmení] pak odešel s tím, že už je unavený. I obžalovaný již začal usínat. Domů už chtěla jít i [jméno], ale bála se tam nechat samotného obžalovaného. Ten ji přemluvil, aby tam s ním zůstala, než se trochu probere. Sedli si na postel, on ji pak začal objímat, líbat, sahal jí na prsa a do rozkroku, ona se tomu nebránila, ani tomu, že ji začal svlékat. Pak se svlékl i on. Pak mu poškozená sama od sebe pomohla k erekci, poté 10 minut soulož a ona se ničemu nebránila. Až když si začala stěžovat na bolest, obžalovaný s ní soulož přestal. Dohodli se, že už půjdou domů, takže zamkli maringotku a šli. Druhý den se viděl s [jméno] [příjmení], ten se ho ptal, co tam v maringotce dělali a upozornil jej na to, že po něm, „jde“ [jméno] [příjmení] s tím, že mu rozbije hubu, protože měl údajně [celé jméno poškozené] znásilnit. Když pak přemýšlel nad tím, proč to měla [celé jméno poškozené] říct zrovna [anonymizováno], tak mu došlo, že to udělala asi proto, že s ním chtěla mít bližší kontakt. Myslela si, že jí bude [anonymizováno] litovat a ona se s ním dokáže sblížit. Myslí si také, že kdyby ji snad

znásilnil, asi by se mu spíše vyhýbala. Což ona nedělala, dokonce ho v pozdějších letech sama kontaktovala s tím, že už nemá v [obec] s kým soulož. Není také pravda, že znásilnění nechtěla hlásit proto, aby to nikdo nevěděl, po vsi se o tom stejně mluvilo. Dodal také, že není ani technicky možné soulož tak, jak to sama poškozená popisovala, tedy tak, že by ona ležela na břiše. [příjmení] [jméno] [příjmení] obžalovaný navíc ví, že poškozená [celé jméno poškozené] se měla s [anonymizováno] krátce po údajném znásilnění vyspat.

11. V hlavním líčení byla vyslechnuta poškozená [celé jméno poškozené]. Svědkyně popsala, jak dlouho se s obžalovaným zná, potvrdila, že některý den v listopadu 2015 byla s obžalovaným venku, byl tam i [jméno] [příjmení] a ještě někdo. Protože byla zima, byli v maringotce [anonymizováno] prarodičů, pili tam nějaký alkohol. Když ostatní odešli, chtěla odejít taky, ale bylo jí líto obžalovaného, že tam zůstal sám, tak tam s ním zůstala. Po chvíli ale chtěla jít domů. V tom jí však obžalovaný zabránil. Ona si myslela, že si dělá srandu a trvalo to asi 10 minut, jak se snažila dostat ven. [příjmení] ji pak povalil, sundal jí kalhotky, kalhoty a znásilnil ji. Snažila se mu bránit, dala mu facku, pěstí, chtěla ho poškrábat, ale neměla dlouhé nehty. Po tom znásilnění se sebrala a odešla. Zevnitř maringotky byla taková západka, kterou neuměla otevřít. Neví už, jak se ven dostala. Je si jistá, že obžalovaný byl pod vlivem alkoholu, protože střízlivý by podle ní nic takového neudělal. Do té doby, dokud tam byli ostatní, ji zřejmě obžalovaný ani nijak neosahával. V odchodu jí obžalovaný bránil tak, že jí držel za ruku a škubal jí s ní, aby nechodila ven, později ji držel oběma rukama, na ruce pak z toho měla modřiny. Dostal od ní facku, a to poté, když si uvědomila, že ji opravdu nepustí. Na postel, či gauč ji povalil, nejdřív tam seděla, pak ji povalil na břicho a držel ji jednou rukou na zádech, ona křičela, ať ji pustí. K soulož došlo v poloze, v níž ona byla na břiše, měla sundané obě boty, staženou jednu nohavici a sundané kalhotky. Obžalovaný byl za ní a jakoby klečel, s erekcí problémy neměl, soulož probíhala asi 10 minut, přesně to samozřejmě nevnímala. Snažila se mu neúspěšně vysmeknout i během soulože, pak s obranou na chvíli ustala, jakoby ji vzdala, ale pak si uvědomila, že to vzdávat nemá, začala se bránit znovu, později toho zanechal a pustil ji, patrně nedošlo k jeho vyvrcholení.

12. [příjmení] ochranu obžalovaný nepoužil, ani se nezajímal o to, jestli poškozená bere nějakou antikoncepci. Dodala, že z maringotky se nakonec nějak dostala a běžela odtud pouze v jedné botě, druhou si obouvala až venku, bylo jí tehdy 16 let. Nešlo o její první pohlavní styk, předtím měla pohlavní styky třeba s [jméno] [příjmení] Tomu se právě po příchodu domů s tím, co jí obžalovaný udělal, svěřila, buď mu volala, anebo mu psala SMS. [příjmení] tomu nevěřil, později jí ale uvěřil, později mu to řekla osobě všechno. [příjmení] po ní chtěl, aby to oznámila, když zjistil, že ona nechce, tak chtěl obžalovanému rozbít hubu. Řešit to nechtěla proto, že se bála, že jí nikdo neuvěří, je to malá vesnice, ty pohledy by pak nebyly ani příjemné. Nechovala se k ní moc dobře vlastně ani kriminalistka, která ji později vyslýchala, ptala se jí, zda nebyly vyzývavě oblečená, zda si za to nemůže sama a dokonce jí měla říct, že neví, jak s tím může poškozená žít. Když se potom v roce 2019 dozvěděla, že to [anonymizováno] i dalším holkám a psal jí [jméno], že se to bude řešit a aby to konečně řekla, tak ji tím přemluvil, aby si promluvila s [příjmení]. Dodala také, že tehdy ukazovala [jméno] modřiny, které měla, ukazovala mu fotku, kterou mu tehdy i poslala. Tuto komunikaci ale již nenalezne. Kromě [anonymizováno] se s tím nikomu nesvěřila, pouze snad nějaké kamarádce z [obec], asi 1, 5 roku poté. S obžalovaným se pak nějakou dobu nestýkala, když ho pak později viděla, tvářil se tak, jakoby se nic nestalo. [příjmení] odbornou pomoc nevyhledala, ale na nějakou dobu ji to ovlivnilo, nechtěla s nikým nic mít. Dále se opětovně v důsledku položených dotazů svědkyně znovu vyjadřovala k technickým detailům samotného aktu, tj. jak byla obnažená, v jaké přesné poloze se při soulož nacházela a v jaké se nacházel obžalovaný.

13. Při hodnocení věrohodnosti výpovědi této svědkyně, zatím bez návaznosti na ostatní důkazy v této věci provedené, o nichž bude teprve pojednáno, lze uzavřít, že způsob, jakým tato svědkyně prezentovala svou výpověď v hlavním líčení, nikterak nezbudil pochybnosti o tom, že svědkyně snad nevypovídá pravdu (jak to naznačuje obžalovaný). Nebyl by totiž ani zřejmý důvod, proč by tak činila. Z její výpovědi ani náznakem nevyplývá jakákoliv snaha obžalovanému uškodit tím, že

by snad nějak ve své výpovědi přeháněla, záměrně některé skutečnosti zveličovala, že by se snad chtěla obžalovanému za něco pomstít. Její výpověď byla naprosto spontánní, svědkyně působila klidným dojmem, nezdráhala se odpovědět na žádnou z jí položených otázek, byť jí zcela jistě musely být nepříjemné. Nelze také přehlédnout, že její výpověď u hlavního líčení se naprosto shodovala s tou, kterou učinila již v řízení přípravném. Také fakt, že sama tuto událost dříve policii neoznámila, dostatečně svědčí o tom, že nemá rozhodně žádné mstivé úmysly.

14. Je-li pak její výpověď porovnána v kontextu s ostatními k tomuto bodu obžaloby provedenými důkazy, tím spíše je pak možné učinit naprosto spolehlivý a nezpochybnitelný závěr, že vypovídá pravdu a že tedy k jednání popsanému v bodě 1. obžaloby došlo, a to způsobem tam popsaným.

15. Jedním z takových důkazů je svědecká výpověď [jméno] [příjmení]. Ten potvrdil to, co svědkyně [celé jméno poškozené] uvedla o tom, jak se mu svěřila se znásilnění, že posílala mu nějaké fotky s modřinami a pak mu to přišla říci i osobně. Měli tehdy kamarádský vztah, navzájem se svěřovali. Ona to ale nechtěla nikomu říkat, tak si to nechal všechno jenom pro sebe. Když za ním přišla, brečela, byla vystrašená a vynervovaná. Svěřila mu i nějaké podrobnosti k tomu, jak se to jednání mělo stát. Nechtěla ani to, aby to oznámil přímo svědek, sama to také oznamovat nechtěla a vysvětlovala mu, proč to nechce. Potvrdil, že on také měl s poškozenou pohlavní styk, ale bylo to určitě v období předcházejícím inkriminovanému jednání. Rozhodně s ní neměl pohlavní styk krátce po znásilnění obžalovaným.

16. Dalším z důkazů, který částečně podporuje výpověď svědkyně [celé jméno poškozené], je výpověď svědka [jméno] [příjmení], tedy starosty [obec] a jinak i policisty. Jeho jméno se podobně jako jméno [jméno] [příjmení] prolíná téměř všemi případy, jež jsou obžalovanému kladeny za vinu. Snad je to tím, že dotýčný je policista a také starosta, jak se sám vyjádřil, takže o dění v obci logicky musí být informován. Ve vztahu k tomuto případu však dříve než na [jméno] párty žádné informace neměl, jak sám uvedl ve své výpovědi. [příjmení] [jméno] [příjmení] se totiž dozvěděl, že vedle dalších děvčat ([celé jméno poškozené], [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozené]) existuje ještě jedna poškozená, kterou měl obžalovaný v letech 2015 či 2016 znásilnit, ale že mu víc neřekne, protože jí to slíbil. Požádal jej tedy, aby ji zkontaktoval, aby to oznámila. K tomu ostatně i následně došlo, jak o tom vypověděla již i svědkyně [celé jméno poškozené] a svědek [příjmení].

17. Svědkyně [jméno] [příjmení] sice potvrdila, že věděla o [celé jméno poškozené] a o tom, že jí snad měl obžalovaný znásilnit, jakož i o tom, že měla modřiny na nohou, ale nikdy osobně se jí na to neptala, protože se spolu nebaví. Někde to vše pouze zaslechla. [celé jméno poškozené] by ale nevěřila, zdá se jí to totiž podivné, protože ví, že [celé jméno poškozené] pak šla hned za někým jiným a vyspala se s ním ([jméno] [anonymizováno]), což by podle ní krátce předtím znásilněná žena nikdy neudělala. To slyšela ve [obec], přímo [jméno] [příjmení] se na to neptala, zda k tomuto došlo. Svědectví této svědkyně tak lze uzavřít ve vztahu k tomuto případu zjednodušeně a laicky řečeno tak, že, „jedna paní povídala“ (a dlužno dodat, že svědectví obdobné povahy je v této souzené věci mnohem více). Svědkyně totiž činí závěry, které nemají podklad v žádných objektivních skutečnostech, tj. o všem pouze slyšela, ale žádné z dotčených osob se na tuto událost nikdy neptala a u znásilnění poškozené [celé jméno poškozené] obžalovaným, k němuž došlo v maringotce, pochopitelně ani nebyla. U tohoto násilného sexuálního aktu byli pouze obžalovaný a poškozená, jak to ostatně v případě znásilnění zpravidla bývá.

18. [jméno] [příjmení], další v hlavním líčení vyslechnutá svědkyně, potvrdila, že od svého přítele [jméno] [příjmení] věděla o tom, že se mu kdysi [celé jméno poškozené], s nímž měl on dříve sexuální poměr, svěřila s tím, že jí obžalovaný znásilnil v maringotce. Dozvěděla se to ale již dříve od [jméno] [příjmení], protože ta jí nepřála vztah s [jméno] [příjmení]. K tomu znásilnění mělo dojít ještě dříve, než ona začala mít vztah právě s [jméno] [příjmení]. Současně také ozřejmila svůj vztah s [celé jméno poškozené], s nímž se nebaví, protože jí přímo nesnáší a to, že byla obžalovaným znásilněna, jí spíše nevěří. Ač je u této svědkyně zřejmá nenávist k poškozené [celé jméno poškozené], s čímž se ani svědkyně sama netají, i tak je jasné, že ani svědectví této svědkyně nebylo

ve věci nijak významné, protože i ona sama se o znásilnění v maringotce dozvěděla pouze nepřímo, [celé jméno poškozené] se na to osobně nikdy neptala, ale na druhé straně [jméno] [příjmení] jí potvrdil to, s čím se mu [celé jméno poškozené] svěřila. Není nikterak v této věci významné, že ani tato svědkyně to [celé jméno poškozené] nevěřila. Jestli je poškozená [celé jméno poškozené] věrohodná, totiž posuzuje soud, nikoliv svědkyně [příjmení], či kdokoliv jiný, kdo z obyvatel [obec] či přilehlých vsí o tom snad něco někde slyšel.

19. [jméno] [příjmení] ve vztahu k tomuto případu vypověděl asi tolik, že tehdy byl v maringotce přítomen, registroval, že obžalovaný [celé jméno poškozené] sahal na stehno, ona nejdřív říkala, ať na ni nesahá, ale pak se tomu nijak nebránila. Pak svědek odešel, [celé jméno poškozené] s ním neodešla. Maringotka se podle něj dala zamknout pouze zvenku. Poté ve vsi slyšel, že snad měl obžalovaný [celé jméno poškozené] v té maringotce znásilnit, ale ani jednoho z nich se na to neptal. Později se zase říkalo, že to není pravda.

20. [jméno] [příjmení] zejména potvrdil, že asi 4 měsíce v roce 2016 chodil s [celé jméno poškozené], vzpomíná si, že ona neměla ráda obžalovaného, ale neví, proč tomu tak bylo.

21. Ze všech shora popsanych důvodů po zhodnocení všech rozhodných a významných důkazů k tomuto skutku provedených dospěl soud k závěru, že obžalovaný se jednání popsaného v bodě 1. dopustil způsobem popsaným poškozenou.

22. Zcela nesporně pak jeho úmyslem bylo znásilnit poškozenou [celé jméno poškozené], násilí předcházelo i samotnému násilnému sexuálnímu aktu, protože obžalovaný bránil fyzicky poškozené [celé jméno poškozené] odejít z maringotky. Dalšího násilí pak užil, aby ji přiměl k pohlavnímu styku, přičemž i během tohoto se poškozená snažila bránit. To že během několik minut trvající soulože na chvíli svou obranu vzdala, neznamená, že by tím snad projevila jakýsi souhlas s jednáním obžalovaného. Zvláště pak za situace, kdy se pak rozhodla svou obranu nevzdat, byť tato ani tak nebyla úspěšná, a ve své další obraně i nadále pokračovala.

23. O úmyslu obžalovaného vykonat pohlavní styk na poškozené, a to přes její aktivní odpor, svědčí dostatečně právě to, co předcházelo samotnému aktu. Obžalovaný totiž bránil poškozené v odchodu z maringotky, stejně tak jako to, jak proběhla samotná soulož s poškozenou, a to rovněž přes její aktivní obranu.

24. Je na místě také uvést, že jednání obžalovaného popsané v bodě 1. obžaloby jen zapadá do celé série útoků popsaných v dalších bodech obžaloby, protože svědkyně [celé jméno poškozené] nebyla jedinou osobou, jež se stala obětí sexuálně motivované agrese obžalovaného.

25. Poškozená [celé jméno poškozené] pak byla zcela nepochybně v době znásilnění dítětem, tedy osobou mladší 18 let, tak jak to má na mysli výkladové ustanovení § 126 trestního zákoníku. Ke znásilnění této poškozené došlo pohlavním stykem ve formě soulože. Pro právní kvalifikaci tohoto jednání, a ostatně ani pro závěr, zda k tomu jednání vůbec došlo, není nikterak významné to, že nešlo o první sexuální styk poškozené, že totiž poškozená měla, jak sama i připustila již dříve dobrovolné pohlavní styky, například se svědkem [jméno] [příjmení].

26. Po stránce právní se lze ztotožnit s obžalobou, která jednání obžalovaného právně kvalifikovala jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku.

27. Pokud jde o další jednání obžalovaného, v bodě 2. obžaloby mu bylo kladeno za vinu jednání ke škodě poškozené [celé jméno poškozené]. I toto jednání však obžalovaný popřel. Ve své obhajobě polemizoval zejména s tím, kdy se to mělo stát. To však není nutno nikterak dále rozebírat, či řešit, protože z facebookové komunikace mezi ním a [celé jméno poškozené], jež je součástí spisu, je naprosto zřejmé, že k tomuto jednání došlo zcela nepochybně v dubnu 2017, s největší pravděpodobností to bylo zřejmě [datum] či [datum] v nočních či brzkých ranních hodinách. Obžalovaný dále namítal, že s [celé jméno poškozené] byli takoví lepší kamarádi a měli spolu intimní poměr, tedy asi 3-4x měli pohlavní styk, nazval jejich vztah jako,, kamarádi

s výhodami“. Poprvé s ní měl pohlavní styk již po jejích 15. narozeninách. Než odjížděl z pouti z [obec], i když tvrdí, že se to stalo v jiný rok, setkal se tam ještě s poškozenou [celé jméno poškozené] u domu její babičky. Připustil, že se tam spolu líbali, sáhl jí na břicho, prsa, na zadek, ale to jí nijak nevadilo. Když jí to začalo vadit, přestal. Osahával ji i pod oblečením. Na prsa jí sahal přes podprsenku. Tomu osahávání se ona nijak nebránila. Nijak ji nesvlékal a nic jí nerozepínal. Není přece blázen, aby chtěl souložit na náměstí. Pod kalhotky jí nesahal. Nezasouval jí prsty do vagíny. Když začala fňukat, že to není správné a že v tom nechce pokračovat, přestal. Kalhoty on rozepnuté neměl. Pak se normálně rozešli a on jel domů. Podnapilý se tehdy necítil, na vše si pamatuje. Věděl, kolik bylo [jméno] tehdy let. Ještě někdy později se s ním setkala a líbali se přitom. [celé jméno poškozené] se s tím svěřila asi [jméno] [příjmení]. Myslí si, že si [celé jméno poškozené] vymyslela, že ji znásilnil, aby byla zajímavá před kamarádkami, resp. aby ji kamarádky politovaly, protože ho neměly rády, když to byl kluk od koní a ona holka z gymplu. Jinak uvedl, že když se s [celé jméno poškozené] tehdy líbali, bylo to oboustranné, pak převzal trochu iniciativu on, ale přestal hned, jak řekla, že nic dalšího nechce. I zde je velice pozoruhodné, že v přípravném řízení obžalovaný připustil, že „jí tam dal prsty“, čímž bylo nepochybně myšleno, že jí je dal do vagíny. U hlavního líčení ovšem poněkud rozčileně polemizoval s tím, co bylo uvedeno v protokole o jeho výslechu v přípravném řízení. Svou obhajobu dále blížeji rozvádí také v písemném podání adresovaném [příjmení], jež má soud k dispozici a provedl jej jako důkaz listinné povahy.

28. Obžalovaný je však i z tohoto jednání usvědčován zejména výpovědí poškozené [celé jméno poškozené], jež byla v hlavním líčení podle § 211 odst. 1 trestního řádu čtena, jakož i dalšími důkazy, jež jsou s touto její výpovědí ve vzájemném souladu.

29. Poškozená [celé jméno poškozené] ve svém výslechu konaném dne [datum] zejména uvedla, že byla kontaktována [jméno] [příjmení] s tím, jestli se jí může ozvat [jméno] [příjmení] a zda by mohla vypovídat ohledně obžalovaného. Posléze šla vypovídat na policii. Uvedla, že s obžalovaným se zná z [anonymizováno] od koní, kamarádili spolu. Myslí si, že obžalovaný se do ní někdy v létě r. 2016 zamiloval, ona ovšem do něho ne, ale byla na něj milá. Pak s ním měla dvakrát dobrovolný pohlavní styk, později mu ovšem řekla, že už v tom nechce pokračovat. Tyto pohlavní styky byly po jejích 15. narozeninách a i z její strany byly dobrovolné. Obžalovaný jí psal a chtěl se s ní někdy vidět, a to až do dubna 2017. Dne [datum] šla na velikonoční diskotéku do [obec], s kamarádkami. Kolem 2.30 hodin odcházela z diskotéky do domu své babičky, kde měla přespat. V tu chvíli jí psal obžalovaný, že by se s ní chtěl vidět. Ona s tím souhlasila, protože se dlouho neviděli. Přišel za ní k domu její babičky, byl pod vlivem alkoholu. Chvíli si povídali a on ji pak chtěl začít líbat, přitiskl ji na plot. Nemohla se mu vysmeknout či mu utéct. Snažila se mu vzdorovat, ale měla malou sílu. Říkal, že je krásná a že jí nemůže odolat. Ona mu jasně naznačila, že o něj nemá zájem, že je jí to nepřijemné. I když se jí vysmeknout podařilo, on ji zase chytil a začal ji líbat. Nijak nekřičela, nenapadlo ji, co se může stát. Říkala mu, že už půjde domů, sahala po klíče od branky, ale on ji chytil oběma rukama kolem pasu a položil ji na zem. Celým svým tělem ji zalehl, aby jí znemožnil pohyb a začal ji osahávat. Sahal jí na břicho a prsa přes podprsenku. Říkal jí při tom, ať se nebrání, protože prý to stejně chce. Bránila se slovně a snažila se ho odstrkovat. [příjmení] jí však začal rozepínat kalhoty, a to knoflík i zip. Prsty jí pak strčil do vagíny a pohyboval v ní prsty. To dělal asi 5 minut, i když mu poškozená opakovala, že to nechce. [příjmení] si pak začal také rozepínat kalhoty. [příjmení] se, že s ní bude snad chtít souložit. Rozbrečela se a prosila jej, ať toho nechá. [příjmení] pak upustil od dalšího jednání. [příjmení] utekla i s rozepnutými kalhotami do domu babičky, byla celá rozrušená a brečela. Nevěděla, co si má počít, ale řekla to kamarádce [jméno] [příjmení], a to asi 1 – 2 dny po incidentu. [příjmení] škrábance či podlitiny z toho neměla, možná jej mohla poškrábat na obličej. Následující den ji obžalovaný kontaktoval, chtěl se zase sejít a uváděl, že to tak nemyslel. Ona z případného setkání s ním však měla obavu, částečně ji tento zážitek s obžalovaným ovlivnil i v psychické rovině, což podrobně specifikovala ve své výpovědi.

30. Již při svém výslechu na policii svědkyně předložila část facebookové korespondence mezi ní a obžalovaným, přičemž po podání obžaloby na výzvu předsedkyně senátu předložila další. Z této

komunikace je poměrně jasné, že k incidentu skutečně došlo, obžalovaný dokonce v této komunikaci připouští, že se choval tak, jak neměl, ale že se nemohl udržet atp. a poškozené se omlouval a žádal, aby jeho omluvu přijala.

31. Svědkyně [jméno] [příjmení] byla k tomuto jednání vyslechnuta a potvrdila, mimo jiné, že se jí [celé jméno poškozené] s jednáním obžalovaného svěřila asi 2 dny poté, co se mělo stát, psala jí to, osobně spolu nemluvily. I tato svědkyně, stejně jako její sestra, měla však tendenci toto jednání obžalovaného bagatelizovat a spíše nevěřit poškozené [celé jméno poškozené], přesto je pozoruhodné, že kontaktovala [jméno] [příjmení], aby s tím něco dělal a obžalovaného vystrašil či aby to [celé jméno poškozené] řekla rodičům, přestože údajně poškozené [celé jméno poškozené] nevěřila. Na této svědkyni je patrná snaha napomoci obžalovanému, její snaha je však marná, protože svědkyně si protřečí ve své vlastní výpovědi. Kdyby poškozené [celé jméno poškozené] nevěřila, jistě by nečinila další kroky ve vztahu k oznámení této události [jméno] [příjmení].

32. Svědkyně [jméno] [příjmení] slyšená u hlavního líčení si byla zcela jista, že v případě [celé jméno poškozené] rozhodně o žádné znásilnění nešlo. Takto to soudu sdělila, ačkoliv na to dotazována nebyla. [příjmení] [jméno] [příjmení] se kamarádila a ta jí nikdy neřikala, že by se někdy nějakému sexu s obžalovaným bránila či že by jí něco vadilo. Oni spolu spali. U této svědkyně je velmi pozoruhodné zejména to, že tato se doslechla i o jednání obžalovaného vůči [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozené], ale ani jedné z dívek prý nevěří, stejně tak, jako nevěří [celé jméno poškozené]. Zmínila také, že když jí bylo 15 let, obžalovaný se jí snažil dostat pod kalhotky a líbali se spolu, ona to jako nějakou psychickou újmu nebere, protože byla mladá. Zajímavé ovšem je, že v přípravném řízení o této události s obžalovaným hovořila ve zcela jiném světle, a to tak, že obžalovaného se tehdy obávala, jeho tehdejšímu jednání se bránila tím, že ho mlátila, kousala a křičela, a kdyby jí tehdy nezavolala její matka, neví, co vše by se tenkrát stalo. Svědkyně je v kontextu všeho shora uvedeného přinejmenším velmi nevěrohodná a rozporuplná osoba.

33. Svědkyně [jméno] [příjmení] pak ze své vlastní iniciativy po skončení své svědecké výpovědi předložila soudu facebookovou komunikaci mezi ní a [celé jméno poškozené], jakož i mezi svou sestrou [jméno] [příjmení] a [celé jméno poškozené]. Soud ji přečetl jako listinný důkaz, ač měl občas morální problém se čtením obsahu této místy velmi vulgární a sprosté komunikace, která by se na první pohled ani nezdála být komunikací takto velmi mladých slečen, a to zejména s ohledem na četné vulgarismy a mnohdy i velmi pikantní detaily z jejich sexuálního života. Možná nad tím zůstává rozum stát, ale je faktem, že tyto dívky spolu takto evidentně skutečně komunikovaly. Možná motivem svědkyně [jméno] [příjmení], která tuto facebookovou komunikaci soudu předložila (otázkou ovšem je, zda tak učinila s vědomím jejich účastnic), bylo postavit svědkyni [celé jméno poškozené] do jiného světla, když v komunikaci je například zmiňováno, jak bohatý sexuální život vedla ještě před pohlavním stykem s obžalovaným, či že snad v této komunikaci prohlásila, že se obžalovanému pomstí. Svědkyně [jméno] [příjmení] ostatně vystupovala před soudem velmi „bojovně“ již od samého počátku, když jí bylo dáno slovo. Byla z ní patrná evidentní snaha napomoci obžalovanému (a to přes vlastní negativní zkušenost, kterou má z minulosti s obžalovaným, kterou přiznala v přípravném řízení, ale u hlavního líčení se jí snažila bagatelizovat či omlouvat tím, že se vlastně nic nestalo). Viz například její úvodní prohlášení, že si myslí, že v případě s [celé jméno poškozené] vůbec o žádné znásilnění nejde atd. Na druhé straně ovšem i z této komunikace plyne, že k incidentu mezi [celé jméno poškozené] a obžalovaným skutečně došlo tak, jak to ostatně potvrzuje i komunikace mezi [celé jméno poškozené] a obžalovaným, jak o ní již bylo shora pojednáno. Mstivé úmysly poškozené [celé jméno poškozené] vůči obžalovanému, jež zmiňovala ve shora uvedené komunikaci s kamarádkou, se v průběhu soudního řízení rozhodně nepotvrdily. Svědkyně [celé jméno poškozené] se omluvila ze zdravotních důvodů, když měla u soudu vypovídat a měla spíše než snahu se mstít obavu vypovídat před soudem, jak plyne rovněž z komunikace předložené svědkyní [příjmení], ale i z komunikace [celé jméno poškozené] s předsedkyní senátu, pro což si ona přála vypovídat v nepřítomnosti obžalovaného, kdyby na její výpověď před soudem skutečně došlo.

34. [jméno] [příjmení] rovněž potvrdila, že od [jméno] [příjmení] ví, že této se měla svěřit [celé jméno poškozené] s tím, že se jí měl údajně obžalovaný pokusit znásilnit.

35. [jméno] [příjmení] slyšel od [jméno] [příjmení], že obžalovaný se měl pokusit znásilnit [celé jméno poškozené], on si s ní o tom taky psal, ale ona to nechtěla nikomu hlásit. Většina lidí tomu nevěřila, že by to obžalovaný udělal. Mělo se to stát někde v [obec]. Podrobnosti si však již po tak dlouhé době nepamatuje. Potvrdil, že se zmínil [jméno] [příjmení], když vyšlo najevo jednání obžalovaného vůči [celé jméno poškozené], že ví ještě o případu s [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozené]. Ve vztahu k tomu je doložena komunikace mezi [celé jméno poškozené] a [anonymizováno], v níž ji [jméno] [příjmení] kontaktoval s tím, zda by chtěla o incidentu s obžalovaným vypovídat na policii a že se s ní spojí [příjmení].

36. K dispozici je protokol o ohledání místa činu, z něhož jsou patrné poměry na místě samém a konkrétní místo, kde se poškozená tehdy s obžalovaným nacházeli.

37. [jméno] [příjmení] v úředním záznamu o podaném vysvětlení potvrdila, že po nějaké době, co se incident stal, se jí [celé jméno poškozené] podrobně svěřila s tím, čeho se vůči ní obžalovaný dopustil.

38. V obdobném duchu vypovídala také [jméno] [příjmení], již také se [celé jméno poškozené] krátce po incidentu s obžalovaným svěřila.

39. Ani o tomto jednání, jež je obžalovanému kladeno za vinu, není důvod jakkoliv pochybovat. I toto se stalo způsobem popsaným shora v popisu skutku. Vycházeno je z výpovědi [celé jméno poškozené], jež je podporována dalšími, již výše specifikovanými důkazy.

40. I v tomto případě obžalovaný naplnil zákonné znaky zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku, i poškozená [celé jméno poškozené] byla v době činu tzv. dítětem ve smyslu trestního zákoníku a obžalovaný vůči ní užil násilí, aby ji donutil k pohlavnímu styku, přičemž v tomto případě byl čin spáchán pohlavním stykem srovnatelným se souloží.

41. V případě jednání ke škodě poškozené [celé jméno poškozené] (bod 3.) byly rovněž provedeny četné důkazy. Obhajoba obžalovaného v tomto případě spočívala v tom, že popřel, že by jí svlékl a strkal jí prsty do vagíny. Tehdy seděli mimo jiné i s poškozenou před hospodou, byl tam i [jméno] [příjmení], ten pak řekl, že jde pro pivo. Toho oni s [celé jméno poškozené] využili a odešli za hostinec. Již dříve před hospodou se tam nějak oštipovali a on jí sáhl na stehno. V době, kdy od hospody odcházeli, tam tedy [příjmení] nebyl, takže nemůže vědět, jak odtud odcházeli. Za hostincem, kde jí nějak sáhl na břicho, poškozená nechtěla dále být, protože poblíž byli nějakí lidé zrovna kouřit. Potom jí tehdy obžalovaný vzal na rameno a odnesl ji dolů k rybníku. Ona se smála, že ji nese jako pytel brambor. Nepadlo však jedno jediné slovo, že by tam nechtěla. [ulice] jenom nadávala, že jsou tam v trávě slimáci a že bude od čerstvě posečené trávy celá špinavá. Začal jí tam hladit na břicho a na prsou, překvapili je tam ovšem lidé z blízké chaty. Také jí sáhl na kraj kalhot. Jí se to nelíbilo, tak mu dala facku. Od té facky měl pak obžalovaný škrábance na obličej. Není pravda, že by byla úplně svlečená. Neutekla ani vyděšená domů, ale vrátila se zpátky před hospodu, kde se dál normálně bavili, což může potvrdit i svědek [příjmení]. Také je mu divné, že o této události mluvil i svědek [příjmení] a vypadalo to tak, jako kdyby snad u této události byl. Rozporoval svou výpověď z přípravného řízení, v níž připustil, že jí sahal do vagíny, o čemž v hlavním líčení uvedl, že to ve své výpovědi z přípravného řízení rozhodně nikdy neřekl. Ona se bránila tak, že ho štípala, rozhodně ho nepíchla do oka, jak sama uvádí.

42. V rámci svého písemného podání, zasláno na [příjmení], pak zejména uvedl, že se ta událost stala jindy. Myslí si, že kdyby se poškozená bránila a křičela tak, jak ve své výpovědi uváděla, rozhodně by jí někdo musel slyšet. Nijak ji nesvlékl, ani jí nesáhnul mezi nohy. Poté, co jej štípala do obličeje, vstali a šli k hospodě. [jméno] byl [příjmení], ten se na nic neptal, normálně se bavili. [příjmení] tam nebyl, ten přišel až později. [příjmení] podle jeho mínění někdo řekl, jak má vypovídat. [jméno] [příjmení] pak vyhrožoval rodičům poškozené za to, že chtěli snad stáhnout to

oznámení. U toho byly [jméno] a [jméno] [příjmení]. Poukázal pak také na některé další nesrovnalosti ve výpovědi poškozené [celé jméno poškozené]. Policie podle něj přehlížela důkazy, které mohly svědčit v jeho prospěch. Poškozená [celé jméno poškozené] si podle něj vymýšlí, ale dostala strach z [jméno] [příjmení].

43. I v tomto případě jsou však k dispozici další důkazy, které shora uvedenou obhajobu obžalovaného zcela vyvrací.

44. Tím nejpodstatnějším z takových důkazů je samozřejmě výpověď poškozené [celé jméno poškozené], jakož i fakt, že ani tato svědkyně sama nechtěla tuto událost oznamovat a ani tak po dlouhou dobu sama neucinila a tento negativní zážitek s obžalovaným tajila, než vyšly najevo i další obdobné případy.

45. Navíc, takto svědkyně jako jediná ze čtyř poškozených byla podrobena i znaleckému zkoumání znalce z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace klinická psychologie, přičemž vedle písemného posudku znalec své závěry stvrdil a blíže osvětlil také při výslechu v hlavním líčení.

46. Pokud jde o výpověď oběti této další trestné činnosti obžalovaného, tedy o výpověď [celé jméno poškozené], tato byla vyslechnuta v přípravném řízení a její výpověď zachycená na kamerovém záznamu pak byla přehrána podle § 102 odst. 2 trestního řádu v hlavním líčení, takže soud měl možnost pozorovat obsah a také způsob či styl její výpovědi. Ani v této výpovědi nejsou však patrné jakékoliv náznaky toho, že by nevypovídala pravdu a události si vymýšlela tak, jak to tvrdí obžalovaný. V podrobnostech lze na její výpověď plně odkázat, ve spise je podrobný přepis její výpovědi. Jmenovaná popsala, že se s obžalovaným zná od malička, dokonce ji vozil v kočárku. Měla s ním bezproblémový a hezký vztah. Proto byla z jednání obžalovaného v šoku, bolelo ji z toho břicho a měla z toho deprese. Podrobně popsala, jak ji předmětný večer obžalovaný osahával již před hospodou, ona mu říkala, ať ji nechá být. Už tehdy říkala [příjmení], že si jde k němu sednout, ať ji hlídá, že ji obžalovaný osahává. [příjmení] ale neudělal nic. Pak zase přišel obžalovaný, zase ji osahával, vzal si ji na sebe, sahal jí na prsa. Pak si ji odvedl za hospodu, kde v obdobném jednání pokračoval a odtud ji odnesl na rameni k rybníku, tam ji položil, začal jí svlékat kalhoty a strkat prsty do vagíny. Ona se tomu bránila tím, že ho škrábala, brečela a řvala. Nejvíce jí mrzí, že [příjmení] nic neudělal, i když on říkal, že nic neslyšel. Pak si obžalovaný stáhnul kalhoty, v tu chvíli se jí podařilo píchnout ho do oka. [příjmení] si vzala věci a podařilo se jí utéct. [příjmení] to neřekla, protože se bála, modřiny na noze si ovšem všimla babička, ale ona to svedla na to, že spadla z kola. Popsala, jak to na ni posléze psychicky působilo. Svěřila se s tím až na [jméno] párty, když přišla řeč na to, že něco podobného měl obžalovaný udělat i jiné dívce. Tam to tehdy řekla [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], který řekl, že to musí říct jejím rodičům, ale to chtěla udělat nejdříve ona sama. Také to řekla své matce. Obžalovaný je podle ní nevyzpytatelný a má asi nějakou vadu. Přiznala, že se jí pak ulevilo a dospěla k závěru, že se to skutečně musí řešit, aby něco podobného nedělal obžalovaný dál. Dodala také, že jako první to ale řekla [jméno] [příjmení], která jí řekla hned, ať to nějak řeší. Nepamatuje si, zda tam tenkrát u té hospody byl [příjmení]. Přiznala, že má obavu z obžalovaného, že by se jí mohl časem pomstít.

47. Poškozená [celé jméno poškozené] byla tedy podrobena znaleckému zkoumání znalcem z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace klinická psychologie Mgr. Miroslav Macho. Ze závěrů jeho zkoumání vyplynulo, že obecná věrohodnost poškozené je plně zachována, netrpí žádnou poruchou vnímání, paměti, intelektu, osobnosti ani psychózou, které by obecně a předem zvyšovaly pravděpodobnost výskytu zkreslených výpovědí či nadměrné lhavosti, když referuje o událostech dříve prožitých. Specifická věrohodnost základního obsahu výpovědi poškozené je plně zachována, její sdělení o průběhu události zůstává v čase stabilní, obsah její výpovědi je konzistentní, s adekvátními detaily, logicky navazujícími pasážemi, bez zjevných tendencí ke zveličování, se zjevnými projevy odporu ke konání obžalovaného. Poškozená nemá vůči obžalovanému motivy mstivosti, které by mohly vést ke zkreslení její výpovědi, což je odůvodněno výraznou časovou prodlevou mezi dobou, kdy mělo k události dojít a jejím

oznámením, které poškozená učinila až na základě přesvědčování kamarádů, k dlouhodobému přátelskému bezkonfliktnímu vztahu s obžalovaným před podáním trestního oznámení s následnou tendencí omlouvat jeho jednání a litovat jej do doby, než se dozvěděla, že obdobnou újmu měl způsobit také dalším dívkám. Psychický stav poškozené v době vyšetření je převážně stabilizovaný, bez výraznějších výkyvů nálad. Netrpí symptomy naznačujícími poruchy spánku, příjmu potravy či jinými zdravotními problémy. Rok od šetření události sděluje postupné zlepšení svého psychického stavu, pozvolné snížení pocitu ohrožení a obav z obžalovaného, opětovný zájem o navazování a udržování partnerských vztahů s muži, jakož i schopnost bezproblémového intimního soužití. Za běžných okolností neguje výskyt nepříjemných snů, návratových vzpomínek na šetřenou událost či jiné omezení v obvyklém způsobu života. Teprve při vystavení podnětům připomínajícím šetřenou událost uvádí vybavení si vzpomínky na událost. Sděluje, že událost vytěsnila a nechce se k ní vracet, avšak vzhledem k probíhajícímu vyšetřování uvádí častější kolísání nálady z důvodu obav, zejména obav ze msty obžalovaného, že proti němu vypovídala. Vzhledem ke zjištěným dispozicím poškozené k negativnímu emočnímu ladění, nelze do budoucna vyloučit nárůst úzkostné reaktivity, např. z důvodu nepříznivých důsledků šetřené události pro poškozenou nebo po vystavení poškozené jiným, nepředvídatelným, nepříznivým životním událostem.

48. Tyto své závěry znalec znovu přednesl u hlavního líčení, kde navíc vysvětlil k dotazům obhajoby, že podstatné pro to, že se svědkyně nakonec rozhodla o prožití události hovořit, byl fakt, že se obávala autority, tedy policisty [příjmení], resp. lépe řečeno, měla k němu jako k autoritě respekt. Případné chování tohoto policisty však nemohlo obsah její výpovědi ovlivnit. Rozhodla se však o té události mluvit, protože po ní chtěl vědět, co se stalo.

49. Ve věci byli dále jako svědci vyslechnuti rodiče poškozené [celé jméno poškozené], u nichž byla naprosto patrná nepochopitelná snaha událost nikterak spíše neřešit, přestože jejich dcera byla obětí sexuálního násilí. O tom svědčí i fakt, že po obdržení předvolání k hlavnímu líčení oba osobně kontaktovali předsedkyni senátu s tím, zda jejich účast u soudu a jejich výpověď je skutečně nutná, protože jim prý bylo na policii řečeno, že už nebudou muset nikam jít. Svědkyně [celé jméno poškozené] projevila obavu, že nedokáže před obžalovaným vůbec vypovídat, svědek [příjmení] se chtěl zcela výpovědi vyhnout, načež byl vyrozuměn, že v takovém případě mu může být udělena i pořádková pokuta.

50. Svědkyně [jméno] [celé jméno poškozené] zejména uvedla, že dcera se jí skutečně s ničím nesvěřila až do té doby, než se ta událost začala ve vsi řešit. Popsala jí podrobně průběh jednání obžalovaného vůči ní toho inkriminovaného večera, což je v souladu s tím, jak poškozená [celé jméno poškozené] vypovídala. Připustila, že si vybavila v jistou dobu změny chování své dcery, ale připisovali to jiné příčině. [příjmení] pak svědkyně došla vynadat, že tehdy nijak nezasáhl. [příjmení] [příjmení] o tom mluvila asi 3 dny po té [jméno] párty, chtěl po nich, aby to nahlásili. Ona mu oponovala, že se to stalo již před rokem, že by se dostali do maléru, všichni lidé ve vsi se znají, bylo by to peklo, to si nikdo ani nedovede představit. Bojí se msty obžalovaného. [příjmení] jí na to řekl, že je labilní a že to takto brát nemůže.

51. Otec poškozené, [jméno] [příjmení], ničím podstatným k objasnění věci nepřispěl, ani on o ničím dříve nevěděl, na dceři prý on ani žádné změny nepozoroval. Potvrdil však, že to s manželkou nechtěli nijak řešit, protože z toho očekávali akorát nepříjemnosti. [jméno] ani dceři to nedělá dobře chodit po soudech a výsleších, protože oni jsou bezkonfliktní lidé. [příjmení] se vše dozvěděl až od manželky a poté také od dcery. Dokonce v hlavním líčení už ani nevěděl, co mu vlastně přesně dcera řekla, ač o tom vypovídal při své výpovědi na policii.

52. O neochotě rodičů [celé jméno poškozené] svědčit, či se podrobit dalším úkonům trestního řízení, aby se trestný čin, jehož obětí byla jejich dcera, řádně objasnil, jakož i o obavě ze msty obžalovaného či jeho rodiny vypovídal svědek [jméno] [příjmení], který se s [anonymizováno] zná a o těchto záležitostech s nimi mluvil, když čin vyšel najevo.

53. To, že manželé [příjmení] nechtěli událost nikterak řešit, ač oběti trestného činu byla jejich vlastní dcera, se do jisté míry může zdát zcela nepochopitelné. Oni to však vysvětlují zájmem na klidném soužití v malé vsi, kde se všichni znají a svou údajnou bezkonfliktností. To, že jsou takoví, ovšem neznamená, že by jednání obžalovaného nemělo být projednáváno, tím, že jej tímto způsobem, „trpí“, jako to ostatně po dobu jednoho roku činila jejich dcera, bylo jen obžalovanému de facto nepřímo svým způsobem usnadněno páčání další trestné činnosti obdobného charakteru. Kdyby totiž toto jednání obžalovaného vyšlo najevo dříve, stejně tak jako ještě dřívější jednání obžalovaného vůči [celé jméno poškozené], nemusela se stát v pořadí další jednání obžalovaného obdobného charakteru, protože by ta dříve spáchaná jednání byla již projednávána orgány činnými v trestním řízení a obžalovaný za ně mohl být již potrestán. To by jej snad mohlo odradit od páčání obdobného jednání v budoucnu.

54. S výpovědí poškozené [celé jméno poškozené] je spíše ve vzájemném souladu také svědecká výpověď [jméno] [příjmení], jež vypovídala při posledním hlavním líčení. Tato, jednoduše řečeno, potvrdila, že se jí [celé jméno poškozené] svěřila s jednáním obžalovaného, a to postupně, současně také s tím, že to nechce nikde oznámit, aby se to neřešilo, z obžalovaného měla obavu. Svědkyně jí přitom říkala, že se to oznámit musí. Odchylně oproti tomu, co je nakonec uvedeno v obžalobě, však svědkyně hovořila o tom, že obžalovaný měl poškozenou vedle tzv. prstění (opakovaného zasouvání prstů do vagíny poškozené) donutit také k orálnímu sexu, s čímž se jí měla [celé jméno poškozené] údajně svěřit. Je sice pozoruhodné, že o tom hovořila svědkyně [příjmení] pouze v přípravném řízení a ne již u hlavního líčení. Ovšem vzhledem k tomu, že sama poškozená [celé jméno poškozené] při žádném ze svých výslechů o údajném donucení k orálnímu sexu nehovořila, není to logicky uvedeno ani v popisu skutku, jehož se na ní měl obžalovaný dopustit.

55. Jinak o této události patrně skutečně nikdo další nic nevěděl až do července roku 2019, a to ani [jméno] [příjmení] (vcelku překvapivě), či [jméno] [příjmení], kteří se jinak zdáli být informovaní o spoustě událostí ve vsi, což platí zejména o osobě [jméno] [příjmení]. [příjmení] [jméno] [příjmení] coby policisty je naopak jeho informovanost o různých událostech ve vsi spíše žádoucí, protože je jejím starostou a také policistou. Pozoruhodná je zejména vědomost [jméno] [příjmení] téměř o všech jednáních, jež jsou v této věci šetřena, jemu se totiž svěřila [celé jméno poškozené] a také [celé jméno poškozené], resp. [celé jméno poškozené] přes [jméno] [příjmení]. To ovšem vůbec nenaznačuje tomu, co uvedl obžalovaný ve své obhajobě, že se mu snad chce [jméno] [příjmení] nějak pomstít. Nebylo totiž zjištěno, proč by to chtěl udělat a proč by to chtěl snad čistě teoreticky udělat způsobem, který by znamenal, že by musel navádět svědkyně či svědky ke křivým výpovědím, což je naprosto absurdní představa. Až na nějaké konflikty z minulosti nemá svědek [příjmení] k obžalovanému evidentně žádný negativní vztah, dokonce jej dříve zaměstnával a on snad u něj přespával. Navíc také vždy respektoval přání poškozených události neoznamovat policii, když ony samy to nechtěly ([celé jméno poškozené], [celé jméno poškozené]).

56. Není však od věci zmínit, že ve [obec] a jejím blízkém okolí vůbec panovaly a patrně i nadále panují velmi zvláštní, někdy až neuvěřitelně provázané vztahy a vazby, zvláště to pak platí o chování tamní omladiny či mládeže z jejího blízkého okolí, tedy pokud jde o jejich sexuální aktivity, jakož i o informovanost různých osob o různých událostech, a to i z intimních životů tamních obyvatel, zejména tedy tamní mládeže.

57. Svědek [jméno] [příjmení] připustil, že tehdy před hospodou také seděl, viděl, jak obžalovaný sahal [celé jméno poškozené] na stehno. Pak ji údajně obžalovaný odtáhl na ramenou, což on ale neviděl. Prý to viděl [příjmení]. Po nějaké době obžalovaný s poškozenou přišli, on byl celý podrápaný, asi od nehtů. Podle mínění svědka obžalovaný pod vlivem alkoholu sahá na holky, i když se jim to nelíbí. Je sice faktem, že podle poškozené to byl právě [příjmení], kdo mohl a měl vidět, jak ji obžalovaný odtáhl pryč, ale svědek [příjmení] tvrdí, že u toho byl [příjmení]. Tento rozpor ve výpovědích však nemá žádný podstatný vliv na závěr, že se toto jednání stalo.

58. [jméno] [jméno] [příjmení], jehož výpověď byla v hlavním líčení čtena, zejména vypověděl, že tehdy seděl u stolu s obžalovaným, [celé jméno poškozené] a [jméno] [příjmení]. Nevšiml si, že by u stolu nějak obžalovaný na [jméno] sahal, možná pod stolem. Pak si šel [příjmení] pro pivo a on tam s nimi zůstal sám. Obžalovaný ji pak vzal a odešli někam za hospodu. Kdyby svědek věděl, co obžalovaný poté udělá, pro někoho by do hospody zaběhl a určitě by tam někdo přišel. Pak se vrátili, [jméno] byla ubrečená, ale říkala, ať to neřeší, obžalovaný měl poškrábaný obličej. Přijde mu, že pod vlivem alkoholu obžalovaný bývá agresivní. Dodal, že viděl, jak si obžalovaný tehdy [jméno] přehodil přes rameno a někam šli. Ona se bránila a nechtěla nikam jít, škrábala ho na ruce, a když se vrátili, byl obžalovaný poškrábaný v obličejí. Svědku o pomoc nežádala. Vrátili se asi za 5 – 10 minut. Ptali se obžalovaného, proč má poškrábaný obličej, ale on nic neřekl. Svědek se později dozvěděl, co se mělo stát. To se dozvěděl až na té [jméno] párty. [příjmení] u toho nebyl, když ji obžalovaný odnášel pryč. I tato výpověď je zcela v souladu s výpovědí [celé jméno poškozené], liší se pouze v tom, že [celé jméno poškozené] byla přesvědčená, že [příjmení] tam v tu chvíli byl a nijak nezasáhl.

59. [příjmení] [jméno] [příjmení] k žádnému významnému zjištění nepřispělo.

60. I v tomto případě je tedy nutné uzavřít, že je dostatek důkazů svědčících ve prospěch obžaloby a že jednání obžalovaného se stalo způsobem popisovaným poškozenou [celé jméno poškozené], což pak koresponduje zcela s popisem skutku. Obhajoba obžalovaného byla i v tomto případě spolehlivě vyvrácena shora uváděnými důkazy.

61. I v tomto případě se obžalovaný dopustil zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku, a to vůči dítěti, protože [celé jméno poškozené] tehdy ještě nebylo 18 let. Slo o znásilnění ve smyslu pohlavního styku jiným obdobným jednáním než souloží.

62. A konečně, v posledním bodu obžaloby (bod 4.) bylo obžalovanému kladeno za vinu jednání ve formě přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se měl obžalovaný dopustit vůči poškozené [celé jméno poškozené] Ani zde obžalovaný jednání nedoznal, byť připustil, že k setkání s ní skutečně došlo, že spolu jeli na babetě nakrmit králíky a slepice do [obec]. Podstata obhajoby obžalovaného v tomto případě spočívala zejména v tom, že to není tak, jak [celé jméno poškozené] popisuje. Pokud jde o osahávání, to začalo z její strany a on na to bohužel navázal. Nesahal jí však do rozkroku. Sahal jí na břicho, na prsa, když jí pak zpátky sáhnul na břicho, tak se mu zakousla do ramene. Nic by tam nevyváděl, protože babička tam má kousek okna od ložnice. Pod kalhoty jí nesahal a ani jí tam sahat nechtěl. Měla na sobě takové oblečení, že by jí ani pod kalhoty sahat nemusel. Připustil ovšem, že jí sahal na kraj kalhot, měla na sobě kraťasy, kde začínaly nohavice až nad zadkem a měla je vytažené až pod prsa, takže na kraj kalhot jí sahal. [celé jméno poškozené] znal, věděl, kolik jí bylo let. Před červencem 2019 spolu pohlavní styk neměli, není to podle něj ošklivá holka, ale její chování se mu odjakživa přičilo. [celé jméno poškozené] potkal toho dne, když jel na babetě do [obec], cestou, jak tam sedí s kamarádkou. Ptala se ho, kam jede a chtěla jet s ním. Sedla si k němu, celou cestu si hrála s mobilem, pak mu sáhla na penis, hladila ho chvílku po bříse a v podbříšku. Dojeli do [obec], on nakrmil zvířata, pak si spolu sedli na dvorek, kde je lavička. [jméno] hladil na stehně a na bříse, potom se rozhodli, že pojedou zpátky, protože se začínalo šerit. [příjmení] si ještě cigaretu, pak popošli asi 2-3 metry od lavičky, tam si lehli a povídali si. [příjmení] jí začal sahat na břicho a na prsa, když jí sáhl pod kraj těch kraťasů, skrčila nohy a zahryzla se mu do ramene a nechtěla ho pustit. [příjmení] jí chytil ruce za zápěstí a začal jí je kroutit za hlavu, aby jí to začalo bolet a pustila jej a přestala ho kousat. Jenže pak na ni padl a možná jí tím způsobil modřinu. Ona jej kousnula přes tričko do ramene a ten kousanec byl pak vidět. Zpátky jeli ovšem zase spolu, na babetě, po cestě se normálně bavili a dělali si srandu z toho, jak cestují. Dojeli do [obec], domluvili se, že se ještě potkají před hostincem a dají si cigaretu. [jméno] byla v klidu, potkali se a prohodili spolu pár slov. Až když on odešel z [obec], ona začala před hostincem vykřikovat, že ji měl znásilnit. To se mu doneslo. Není to ovšem pravda. [jméno] se mu chtěla pomstít za to, že jí rok předtím

udělal ostudu. Tehdy mu ze stolu ukradla nové cigarety a hádala se s ním asi 2 hodiny, že je nemá a přitom je měla. Řvala tam a dělala tam scény.

63. Ve svém písemném podání, jež je součástí jeho obhajoby, dále namítal, že když [celé jméno poškozené] vykřikovala, že ji měl znásilnit, byla značně opilá. Chytil se toho policista [příjmení] a ten také prohlašoval, že ještě bude obžalovaný koukat, co všechno na něj vymyslí. Obžalovaný dále uvedl, že [celé jméno poškozené] údajně ze znásilnění obvinila i jistého [jméno] [příjmení] z [obec], jemuž se také mstila za to, že jí vynadal, že jezdila na čtyřkolce po lese a po louce.

64. I poškozenou [celé jméno poškozené] měl soud možnost osobně vyslechnout v hlavním líčení. Je nepopíratelným faktem, že tato svědkyně vystupovala před soudem velice suverénně, někdy až přidrzle, což jen zapadá do toho, jak o ní různí svědci hovořili. Je to možná tato její povaha, která se odlišuje od ostatních v této věci poškozených, která přispěla k tomu, že svědkyně v podstatě krátce poté, byť možná pod vlivem alkoholu, si incident s obžalovaným nenechala pro sebe, ale oznámila je své matce a následně se s ním svěřila i ostatním, jako například o tom mluvila s [jméno] [příjmení], který tomu ale moc věřit nechtěl, jak se vyjádřil ve své výpovědi.

65. To jí samozřejmě nelze jakkoliv vyčítat a mít za zlé, šlo-li skutečně o protiprávní jednání, jehož se obžalovaný vůči ní dopustil.

66. Svědkyně [celé jméno poškozené] popsala zejména, že se s obžalovaným znají od malička, on ji vozil v kočárku, normálně se spolu bavili jako kamarádi z vesnice. V červenci 2019 se jí ovšem pokusil dostat do kalhot. Stalo se to tehdy, když s ním jela zavřít slepice v [obec]. Jeli tam na babetě, potkali se tehdy na kopci a obžalovaný se jí zeptal, zda nechce jet s ním. [ulice] byla s kamarádkou [jméno] [příjmení] a řekla, že klidně pojedou. Na babetě ona seděla tam, jak se dává košík. Oblečená byla do dlouhých džínů a trika. Když pak obžalovaný nakrmil a zavřel slepice, dali si spolu cigáro a on ji začal objímat a tak nějak to začalo. To se odehrávalo u baráku. Ona stála a obžalovaný ji pak položil na zem. Říkala mu, ať ji nechá být a nesahá na ni. [příjmení] jí však začal sahat ze shora pod kalhoty a rozepínal jí je. Pak jí sundával i podprsenku, ona se neustále bránila a říkala mu, ať ji nechá být a snažila se sundat ze sebe jeho ruce. Neubránila se mu a on jí začal líbat prsa. To se stalo o kousek dál, kam ji obžalovaný odnesl. [jméno] se jí snažil dostat úplně pod kalhoty pod spodní prádlo. Kalhoty měla pořád na sobě, ale rozepnuté. Neví již, zda se snažil je sundat. Snažil se ji osahávat na přirození, ale nepodařilo se mu to. Tomu totiž zabránila tak, že zkrřížila nohy a škrábla ho do krku či do tváře a ještě ho kousla do ramene. Také mu nadávala. [příjmení] jí říkal, ať tolik nerve, protože je poblíž babička. Poté měla modřiny mezi nohama a škrábance na ruce. Pak to obžalovaný vzdal. Pak mu řekla, ať ji odveze domů, nechtěla jít domů pěšky. S tím, co se jí stalo se ještě ten den svěřila, když seděli u hospody trošku připitý. U toho byla její máma, kamarádi jako [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [celé jméno poškozené]. S tou se o tom bavila, protože věděla, že se jí také něco podobného stalo. Kdysi jí o tom [jméno] říkala. [celé jméno poškozené] řekla, že se jí obžalovaný snažil dostat do kalhot. Ona jí na to řekla, že by si měla promluvit s [jméno]. To také udělala, protože je to člověk, kterému nejvíce věří, protože on dokáže ve všem poradit. Poradil jí, aby to řekla [příjmení] [příjmení]. To udělala. [příjmení] se jí ptal, zda to chce hlásit. Požádala jej, aby to nahlásil on, protože ona odjížděla do [obec]. Před tou hospodou si tenkrát povídali i o těch ostatních případech, třeba o [celé jméno poškozené], o té to ona také věděla. Když jela s obžalovaným na babetě, držela se ho kolem pasu. Na intimních partiích ho neosahávala. Nesvěřila se s tím zážitkem [jméno] [příjmení]. Ta jí tehdy psala do [obec], jestli už pojedou zpátky, což ale zjistila až po tom incidentu, kdy jí odpověděla, že už pojedou. Při své výpovědi na policii také uvedla, že ji obžalovaný neustále bral její ruku a říkal, ať mu ji dá do kalhot, pak se ho tedy raději ani nedržela. Do detailů si to lépe pamatovala při své výpovědi na policii. [příjmení] jménem [jméno] [příjmení] nezná a nikdy na nikoho nepodávala dříve trestní oznámení pro znásilnění. Nepopřela, že se obžalovaným měla dříve konflikt, ale měla to být sranda a bylo to kvůli cigaretám, které si ona vzala k sobě, když je obžalovaný někde nechal, pak si z něj dělala srandu, že je někde nechal, ale později mu je vrátila. [příjmení] se strašně rozčiloval. Nemělo to ale žádný vliv na jejich vztah, i poté se spolu normálně bavili. Rozhodně se mu ona nyní ničím nemstí.

Připustila také, že o obžalovaném věděla, že se nějak nevhodně choval k jiným dívkám, než s ním jela na té babetě. Myslela si ale, že se nic obdobného jí nestane, protože to byl její velký kamarád a neměla tedy žádnou obavu. Připustila možnost, že modřiny mezi nohama mohla mít od sezení na babetě, ale zdůraznila, že měla modřiny i na zápěstích.

67. O tom, za jakých okolností se svědkyně ve vesnici svěřila s tím, co jí měl obžalovaný udělat, vypovídali podrobně svědek [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a také [celé jméno poškozené]. Matka poškozené [jméno] [příjmení] rovněž potvrdila, za jakých okolností se jí dcera svěřila na [jméno] párty s jednáním obžalovaného.

68. Výsledkem ohledání těla [celé jméno poškozené] bylo zjištění, že na několika místech jejího těla byly nalezeny modřiny či škrábance tak, jak je to patrné na fotodokumentaci založené ve spise. Při prohlídce těla obžalovaného dne [datum] byl patrný hematom na jeho pravém rameni.

69. Jakkoliv obžalovaný i toto jednání popírá, i v tomto případě byla jeho obhajoba vyvrácena. Nebylo totiž prokázáno, že by poškozená [celé jméno poškozené] záměrně lhala, ona se svěřila několik hodin poté, co se toto jednání stalo. Její výpověď koresponduje se zraněními, jež byla nalezena na jejím těle. I kdyby modřiny v rozkroku pocházely od sezení na babetě, což je dost dobře možné, měla pohmožděnin i na jiných místech těla. I zranění na těle obžalovaného s její výpovědí koresponduje. Také toto jednání zapadá do celé série předchozích jednání, jichž se obžalovaný dopustil na jiných dívkách. Pozoruhodné je, že bylo opět spácháno obdobným způsobem a že i v tomto případě se obětí stala obžalovanému poměrně dobře známá dívka. Tohoto jednání se přitom dopustil, ač měl v té době fungující vztah s přítelkyní [jméno] [příjmení], která soužití s ním posuzuje ze svého pohledu jako bezproblémové.

70. Na rozdíl od předchozích případů je třeba toto jednání právně kvalifikovat, „pouze“ jako přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, a to ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, protože k pohlavnímu styku, byť by tento byl jinou formou než souloží, nakonec nedošlo, nicméně jednání obžalovaného k němu směřovalo, jak popisovala poškozená.

71. Zbývá se zmínit, ovšem pouze na okraj, i o jiných důkazech, jež byly v této věci provedeny a vztahují se k celému předmětu obžaloby. Výpověď matky obžalovaného [jméno] [příjmení] a jeho přítelkyně [jméno] [příjmení] k objasnění věci ničím podstatným nepřispěly, snad jen tím, že popisují dosavadní (podle jejich mínění ne zrovna lehký) život obžalovaného a zmiňují i výchovné problémy, které s ním byly. [jméno] [příjmení] potvrdila, mimo jiné, že po [jméno] párty měl obžalovaný kousanec na rameni, když za ní v noci přišel. Ona jinak popisuje vztah s ním jako bezproblémový, a to včetně intimního života.

72. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie vyplynulo, že obžalovaný netrpěl, a to ani v době činu, duševní poruchou. Byla u něho rozpoznána smíšená porucha osobnosti s prvky tzv. dissociality, agresivity a nezdrženlivosti. Pokud byl pod vlivem alkoholu, lze vyloučit, že se předmětného jednání dopustil ve stavu patické opilosti, neboť v inkriminované době neztratil vědomí vlastní identity ani vlastní osobnostní kontinuity ani spojitosti své osoby se svým konáním. Jeho rozpoznávací schopnosti byly zachovány, ovládací schopnosti mohly být vzhledem ke zjištěné poruše osobnosti sníženy lehce, nepodstatně. Sexuální deviace ve smyslu chorobné preference patologických vzorců sexuálního chování u něho prokázána nebyla. Pobyt obžalovaného na svobodě není zvýšeně nebezpečný, a proto znalec nenavrhuje činit nebo ukládat ochranné léčení. Je však pravdou, že jeho porucha osobnosti do jisté míry snižuje práh výbavnosti činu, které by mohly být v rozporu se zájmy chráněnými společností, nicméně tato porucha je medicínskými prostředky neovlivnitelná. Obžalovaný je schopen se účastnit trestního řízení a schopen plně chápat jeho smysl.

73. U hlavního líčení ještě znalec vysvětlil, že obžalovaný nemá dostatečně vyvinutou sebekontrolu. Za určitých okolností on tedy jedná instinktivně a pudově, zvláště pak, naskytne-li se mu nějaká žena, v takovém případě on na ní reaguje jako na ženu, aniž by se jí ptal, zda ona chce či nechce. V

těchto případech jedná podle svého. V tom je jeho impulsivita a agresivita, svých činů dosahuje agresivními způsoby jednání. Dissocialita je pak omezená schopnost respektovat sociální normy. Jeho rozpoznávací schopnosti jsou ovšem v pořádku, on ví, co dělat smí a co nesmí, ale v tu chvíli na to, „kašle“. Porucha osobnosti obžalovaného není léčitelná, ale může dojít k dekompenzaci. Jeho ovládací schopnosti v době činů mohly být sníženy pouze lehce a nepodstatně.

74. Ze shora uvedených znaleckých závěrů tedy nepochybně vyplývá, že obžalovaný byl v době činů zcela příčetný a je tedy namístě, aby se za svá jednání zodpovídal před soudem.

75. Protože soud rozhodoval odsuzujícím rozsudkem, pak se nevyhnul úvahám o vhodném a přiměřeném trestu, který je nutno obžalovanému za spáchaná jednání uložit. Při těchto úvahách postupoval soud podle § 38 a § 39 trestního zákoníku, zvláště pak posuzoval existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jež obžalovanému případně svědčí, a dospěl přitom k následujícím závěrům.

76. Je však třeba předeslat, že obžalovaný nestál nyní před trestním soudem poprvé. Souzen byl již jako mladistvý v trestní věci vedené u Okresního soudu v Táboře pod sp. zn. 1Tm 8/2016, a to pro provinění podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, kde však došlo k tzv. upuštění od uložení trestního opatření. Z těchto důvodů je třeba ohledně tohoto odsouzení na něj hledět, jakoby odsouzen nebyl. Nemůže být k takovému rozhodnutí ani ukládán souhrnný trest. Nic takového ovšem neplatí o dalším jeho odsouzení, rovněž v trestní věci vedené u Okresního soudu v Táboře, konkrétně ve věci sp.zn. 6T 72/2018, v níž byl projednáván pro přečin těžké ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Zde je třeba z popisu skutku zdůraznit, že tohoto jednání se obžalovaný dopustil pod vlivem alkoholu. I nyní žalovaných jednání se vesměs dopustil pod vlivem alkoholu, pod jehož vlivem obžalovaný ztrácí zábrany, což zvláště pak platí ve vztahu k jeho chování v rovině sexuální, ve vztahu k ženám, či dívkám, jak je evidentní i ze závěrů znalce psychiatra. K tomu přispívají i různé náznaky ve výpovědích dalších slyšených osob v tom směru, že v menší intenzitě se obžalovaný mohl chovat téměř obdobným způsobem i k jiným děvčatům, nicméně vzhledem k tomu, že nic z toho není předmětem obžaloby a nebylo tedy ani dokazováno, to samozřejmě ani žádný vliv mít nemůže. Částečně to však ovšem přispívá při úvahách o trestu k nutnosti zabránit obžalovanému po nějakou dobu v páchání obdobné trestné činnosti. Trest musí však být v případě obžalovaného nutně represivní. S ohledem na to, že obžalovaný se v této věci dopustil celkem 3 závažných zločinů, navíc jednoho přečinu, všech sexuálně motivovaných, přičemž první tři z nich jsou spáchány v takových obdobích, která spadají před datum vyhlášení rozsudku Okresního soudu v Táboře ve věci sp. zn. 6T 72/2018 dne 4. 12. 2018, bylo na místě ohledně tří zločinů znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) postupovat dle ustanovení o tzv. souhrnném trestu ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku. V sazbě od 2 do 10 let trestu odnětí svobody se jako přiměřený za všechny sbíhající se trestné činy jevil trest odnětí svobody v trvání 42 měsíců nepodmíněně se zařazením do věznic s ostrahou za splnění zákonných podmínek uvedených v § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Trest je ukládán jako nepodmíněný zejména proto, že jednání obžalovaného nebylo ojedinělé, šlo o několik obdobných jednání páchaným v podstatě totožným způsobem, přičemž toho posledního se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení. Postupem podle § 43 odst. 2 věta druhá trestního zákoníku byl zrušen výrok o trestu z rozsudku, ve vztahu k němuž byl ukládán souhrnný trest, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušení, pozbyla podkladu. Ohledně přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku je pak nutné ukládat další trest, a to svou povahou samostatný. Toto jednání sice, „zůstalo“ ve stadiu pokusu, nicméně je spácháno ve zkušební době podmíněného odsouzení, ovšem s ohledem na nižší sazbu, která v případě přečinu podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku hrozí, jakož i částečně vzhledem k délce trestu uloženého již za jednání pod body 1. – 3., soud zvolil v tomto případě jako vhodný a přiměřený trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců uložený tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, jež byl uložen rovněž jako nepodmíněný. Pro jeho výkon byl obžalovaný zařazen za splnění zákonných podmínek podle § 56

odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. K otázce, proč byl ukládán trest nepodmíněného charakteru a nikoliv například přísný podmíněný trest odnětí svobody, je nutné ještě dodat, že obžalovaný během celého řízení před soudem nepřipustil svou vinu, byť samozřejmě bylo na něm, jaký zvolí způsob své obhajoby. Nicméně právě fakt, že obžalovaný je stále přesvědčen, že se ničeho špatného vůči poškozeným nedopustil, zakládá zcela reálnou obavu, že by se v případě podmíněného odsouzení mohl znovu dopouštět totožného jednání, o němž je přesvědčen, že nebylo protiprávní.

77. O náhradě škody soud nerozhodoval, neboť žádná z poškozených neuplatnila nárok na náhradu škody. Ochranné léčení nebylo znalcem navrhováno, takže ani to nebylo ukládáno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 13. května 2020

Mgr. Helena Mörtlová
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře dne 22. 7. 2020 ve veřejném zasedání projednal odvolání, které

obžalovaný [REDAKCE] narozený [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE]
[REDAKCE] nyní ve vazbě ve [REDAKCE]

podal proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 13. 5. 2020 č. j. 5 T 1/2020-476,

a rozhodl o něm

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 13. 5. 2020 č. j. 5 T 1/2020-476 byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným v bodech 1. – 3. třemi zločiny znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku a v bodě 4. přečinem znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovanému byl uložen za zločiny znásilnění uvedené pod body 1. – 3. výroku o vině a za sbíhající se přečin těžké ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 4. 12. 2018 č. j. 6 T 72/2018-81 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře ze dne 21. 3. 2019 č. j. 14 To 16/2019-111, podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v délce 42 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušen výrok o trestu z předchozího výše specifikovaného rozsudku. Za přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku popsany pod bodem 4. výroku o vině byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v délce 6 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
2. Obžalovaný podal odvolání směřované proti všem výrokům napadeného rozsudku. V jeho odůvodnění obhájce obžalovaného uvádí, že obžalovaný konzistentně od samého počátku vyšetřování popírá, že by se trestné činnosti dopustil. Poukazuje na to, že trestná činnost měla být páchána v rozmezí čtyř let, přičemž kromě poškozené [REDAKCE] si ani jedna z dívek v době, kdy měla být znásilněna, na jednání obžalovaného nějak nestěžovala a nepodala trestní oznámení. Všechny dívky i poté, co měly mít s obžalovaným nedobrovolný pohlavní styk, s ním byly dále v kontaktu a fakticky nejevily za celou dobu známky toho, že by vůči obžalovanému měly výrazně rezervovaný postoj, vyhýbaly se mu a nekomunikovaly s ním. Ani jedna z dívek se o jednání obžalovaného nezmínila před svými rodiči. Vše vyšlo najevo poté, kdy oznámení učinila poškozená [REDAKCE] policistovi [REDAKCE] který v první chvíli tvrzení této svědkyně také nevěřil. Teprve poté se k tomuto policistovi dostávaly informace z prostředí okruhu mladých lidí

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

ve [redacted] s označením dalších dívek, vůči nimž se měl obžalovaný dopustit násilí s cílem dosáhnout na nich pohlavního styku. Další poškozené [redacted] poté vypověděly zhruba tak, jak zní výrok odsuzujícího rozsudku. Přestože obžalovaný vinu popíral, byl například při výslechu v přípravném řízení návodně dotazován, jak se poškozené bránily, byť předtím o žádném násilí nemluvil. Nyní zmíněnými skutečnostmi obžalovaný poukazuje na sníženou věrohodnost poškozených. Ačkoliv soud velmi podrobně probíral a hodnotil jednotlivé důkazy, v zásadě jeho odůvodnění není složité. Obžalovaného má usvědčit počet skutků, které byly prováděny v podstatě obdobným způsobem. Stěžejním důkazem jsou výpovědi poškozených, které se jeví být věrohodnými, což je u poškozené [redacted] dokládáno i znaleckým posudkem. Za významné soud považuje i to, že se poškozené se svým zážitkem někomu svěřily, což byl vždy společný známý [redacted]. Poté šlo už fakticky pouze o předávání informací mezi okruhem známých. Důležitým důkazem byla výpověď svědka [redacted] který viděl poškrábanou tvář obžalovaného po útoku na [redacted]. Proti obžalovanci dle soudu vyznívá i elektronická komunikace, kterou vedl s poškozenou [redacted]. Ve zbytku se jedná o různé hodnocení výpovědi svědků, kteří logicky nebyli přítomni krizovému jednání obžalovaného, v lepším případě se vyjadřovali, co skutkům předcházelo či co po nich následovalo ze strany obžalovaného a jednotlivých poškozených. Lze konstatovat, že vyjma poškozené [redacted] a [redacted] nebyly zajištěny žádné jiné důkazy než výpovědi samotných poškozených a jejich kamarádek a kamarádů. V případě výše uvedených dívek obžalovaný nepopřel, že na jeho těle byly nalezeny škrábance či kousnutí, ale příčinu vzniku těchto stop vysvětlil. Nepopřel, že byl s poškozenými v kontaktu, a nepopřel, že na ně sahal a verbálně i fyzicky se s nimi snažil mít pohlavní styk. U poškozené [redacted] mělo jít o styk zcela dobrovolný, kdy vůbec k jakémukoli překonávání nesouhlasu nedošlo. Obžalovaný zpochybnil, že bylo vůbec možné poškozenou znásilnit způsobem, který popsala. V poloze, ve které se poškozená dle svého tvrzení nacházela, nebylo fakticky možné, aby ji obžalovaný vysvlékl pouze z jedné nohavice kalhot, a to navíc při jejím odporu. V případě zbylých poškozených obžalovaný nepopírá, že s nimi byl ve fyzickém kontaktu a snažil se je přimět k pohlavnímu styku, popírá však, že by se jednání dopustil tak, jak je popsáno v obžalobě, že by u poškozených překonával odpor způsobem popsaným v rozsudku, a to vše s cílem odpor pacifikovat a dosáhnout pohlavního styku. Pokud by chtěl poškozené přimět k pohlavnímu styku násilím, nepochybně by se mu to povedlo. V některých případech bylo svědecky potvrzeno, že údajnému znásilnění předcházel fyzický kontakt, např. hlazení. U skutků 2. – 4. je možno jednání obžalovaného považovat spíše za nevhodný a v daném případě z medicinského hlediska (viz závěry znalce MUDr. Hrdličky) pramenící chybný způsob, jímž obžalovaný chtěl pohlavního styku dosáhnout. Byl nejspíše přesvědčen, že překonáváním jistého odporu ze strany poškozených se ničeho trestného nedopouští, a teprve poté, co poškozené zcela jasně po několika minutách odmítly mít s obžalovaným pohlavní styk, od svého jednání upustil. Lze tedy konstatovat, že obžalovaný sice chtěl mimoverbálně přimět poškozené k pohlavnímu styku, nikoli však za každou cenu, tedy za cenu, že by poškozené fyzicky pacifikoval a poté na nich pohlavní styk vykonal. Je vysoce pravděpodobné, což potvrdil i soudní znalec, že obžalovaný ve své mysli měl jiné představy o navázání intimního vztahu oproti obecně přijatým společenským normám. Dále obhajoba poukazuje na to, že ve společenství poškozených a jejich kamarádů panovala značně uvolněná morálka v oblasti sexuálních kontaktů. Dle názoru obhajoby není prokázáno, že by vůči poškozené [redacted] vůbec došlo k jakékoli formě fyzického nátlaku a tudíž ke znásilnění, u ostatních poškozených lze dospět k závěru, že se obžalovaný snažil cíle dosáhnout způsobem, který nebyl ze strany poškozených akceptován, což obžalovaný z počátku opomíjel či nechápal, ale následně po určité době jednání poškozených vyhodnotil jakožto skutečný nesouhlas s pohlavním stykem a od svého dalšího jednání upustil. Je zřejmé, že obžalovaný překročil hranici, za níž by jeho jednání mohlo být považováno za trestné a mohl se tak dopustit jednání, které by bylo kvalifikováno jiným způsobem, například jako omezování osobní svobody či vydírání.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Šrbová.

3. Závěrem obžalovaný navrhl, aby byl zproštěn obžaloby pro skutek popsany pod bodem 1. a aby u dalších skutků byla změněna právní kvalifikace ve smyslu mírnějšího ustanovení trestního zákoníku, nejspíše jen na přečin omezování osobní svobody, a byl mu uložen výchovný trest, nikoli nepodmíněný trest odnětí svobody. Pokud by odvolací soud přes uvedené námitky posoudil skutky stejně jako okresní soud, necht' zejména s ohledem na závěry znaleckého posudku a na skutečnost, že jsou obžalovanému ukládány dva tresty, byl uložen trest odnětí svobody, jehož celková výměra bude nižší.
4. Ve veřejném zasedání před odvolacím soudem obhájce obžalované odkázal na nyní citované písemně vyhotovené odvolání i na v něm učiněný závěrečný návrh.
5. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře k podanému odvolání uvedla, že je nelze považovat za důvodné. Pochybnosti obhajoby nesdílí, neboť rozsudek považuje za zákonný ve všech výrocích, působí velmi přesvědčivě. Má za to, že žádné pochybnosti o vině obžalovaného nejsou, soud neopominul hodnotit žádný důkaz a hodnocení je vyčerpávající. Skutková zjištění nalezla odraz v právní kvalifikaci, která je správná. Nelze mít námitky proti tomu, že soud volil represivní trest, neboť se v tom odráží závažnost trestné činnosti, která má násilnou povahu. Státní zástupkyně proto navrhla, aby odvolání obžalovaného bylo podle § 256 trestního řádu zamítnuto.
6. Obhájce obžalovaného v závěrečném návrhu poukázal na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, které mj. hovoří o tom, že ovládací schopnosti byly sníženy. K tomu by měl soud přihlídnout při volbě trestu. Poté z podaného odvolání zopakoval názor, že obžalovaný ne zvolil vhodnou metodu pro sblížení se s dívkami, nicméně jeho jednání, pokud by mělo být považováno za trestné, by mělo být právně kvalifikováno jinak.
7. Obžalovaný závěrem uvedl, že jej nastalá situace velmi mrzí. Je mu líto, že poškozené vnímaly jeho chování tak, jak uvádějí, a uznává, že nebylo zcela vhodné. Nerozeznal hranici, co po něm poškozené chtěly či nechtěly, a šel dál, než měl jít. Žádá o snížení trestu, vše si uvědomuje a rok uplynulý ve vazbě na něj měl výchovný vliv.
8. Krajský soud z titulu podaného odvolání podle § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal napadený rozsudek v celém rozsahu a také správnost postupu řízení, které rozsudku předcházelo. Po tomto přezkumu dospěl k následujícím závěrům.
9. V dosavadním postupu orgánů činných v trestním řízení krajský soud neshledává žádná pochybení. Obžalovaný byl od počátku trestního řízení stíhán vazebně, byly u něj dány důvody nutné obhajoby podle § 36 odst. 1 písm. a) a § 36 odst. 3 trestního řádu. Obžalovanému byl zvolen obhájce, tedy i jeho prostřednictvím mohl již od řízení přípravného plně využít všech svých práv. Po podání obžaloby bylo ve věci nařízeno hlavní líčení, k němuž byl obžalovaný řádně a včas předvolán a o jehož konání byl rovněž řádně a včas vyrozuměn jeho obhájce. Obžalovaný se účastnil hlavního líčení ve všech termínech, kdy bylo prováděno, nutná účast byla dána i u jeho obhájce. V průběhu hlavního líčení měl obžalovaný možnost vyjádřit se ke skutkům, které mu byly kladeny za vinu, měl možnost vyjadřovat se k prováděným důkazům, pokládat vyslychaným svědkům a znalcům otázky a navrhopvat doplnění dokazování. Po vyhlášení napadeného rozsudku bylo obžalovanému dáno poučení o odvolání, toto je rovněž součástí písemného vyhotovení rozsudku, které bylo obžalovanému doručeno do vlastních rukou. Zbývá dodat, že v průběhu trestního řízení bylo orgány činnými v trestním řízení rozhodováno o vazbě v zákonných lhůtách a bez zbytečného odkladu.
10. Krajský soud může dále konstatovat, že napadené rozhodnutí má všechny formální náležitosti rozsudku, které jsou specifikovány v ustanovení § 120 a následujících trestního řádu, a je také řádně odůvodněno dle požadavků vypočtených v ustanovení § 125 odst. 1 trestního řádu. Okresní soud v úvodu odůvodnění vypočítává důkazy, které ve věci byly provedeny, uvádí, které osoby byly v průběhu hlavního líčení vyslechnuty, které svědecké výpovědi byly přečteny podle

§ 211 odst. 1 trestního řádu, případně provedeny podle § 102 odst. 2 trestního řádu. Rovněž vypočítává úřední záznamy o podaných vysvětleních, které byly přečteny podle § 211 odst. 6 trestního řádu. Konstatuje dále, že byli vyslechnuti znalci, kteří zpracovali znalecké posudky, a dále uvádí, že ve věci byly prováděny i důkazy listinné. Poté se soud obecně zabývá obhajobou obžalovaného, který spáchání trestné činnosti popíral, a s touto obhajobou se vypořádává. Následně se okresní soud v odůvodnění postupně zabývá všemi čtyřmi žalovanými skutky. Označuje důkazy, které byly k jednotlivým skutkům prováděny, u podstatných z nich cituje i jejich obsah, což se týká především výpovědi obžalovaného a výpovědí poškozených a dalších svědků. Provedené důkazy hodnotí a vysvětluje své úvahy, jimiž se při tomto hodnocení řídil. Po hodnocení důkazů se soud zabývá právním posouzením jednání obžalovaného, které na základě provedených důkazů považoval za prokázané. Na závěr podrobně odůvodňuje výrok o trestu, resp. trestech, které byly obžalovanému uloženy.

11. Po přezkoumání napadeného rozsudku i obsahu celého trestního spisu krajský soud shledává, že okresní soud ve věci provedl dokazování v rozsahu, který umožnil náležité zjištění skutkového stavu, tedy postupoval plně v souladu s ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu. Protože jednáním obžalovaného, jehož se dle obžaloby měl dopustit vůči poškozeným a které mělo naplňovat znaky skutkové podstaty žalovaných trestných činů, nebyl kromě obžalovaného a poškozených nikdo jiný přítomen, je nutno považovat za stěžejní důkazy právě výpověď obžalovaného a výpovědi poškozených. Obsahy výpovědi obžalovaného a poškozených si odporovaly, neboť obžalovaný popíral spáchání trestné činnosti a výpovědi poškozených jej naopak z jejího spáchání usvědčovaly. Okresní soud se tedy při hodnocení důkazů, což je patrné i z obsahu odůvodnění, zabýval věrohodností stěžejních výpovědí, a to především z hlediska jejich návaznosti na ostatní provedené důkazy. Je možno konstatovat, že toto hodnocení je logické, srozumitelně vysvětlené, podložené obsahem provedených důkazů a je tudíž provedeno v souladu s požadavkem vysloveným v § 2 odst. 6 trestního řádu. Okresní soud u každého z bodů výroku o vině dospěl k závěru, že za poklad pro zjištění skutkového stavu je možno považovat právě výpovědi poškozených. Tyto byly důkladně vyslechnuty v průběhu trestního řízení, jejich výpovědi byly hodnoceny samy o sobě i ve vztahu k další důkazům a je namístě říci, že v žádném z projednávaných skutků nestály výpovědi poškozených osamocené, aby bylo možno uzavřít, že proti sobě stojí pouze tvrzení obžalovaného a tvrzení poškozené. Samozřejmě při popisu konkrétní situace, tedy samotného sexuálního útoku, měl soud k dispozici pouze výpovědi obžalovaného a konkrétní poškozené, nicméně další provedené důkazy, ať již výpovědi svědků či listiny hovořily o tom, že se obžalovaný vůči poškozeným dopustil jednání, které tyto vnímaly negativně a které mělo jednoznačně sexuálně motivovaný násilný charakter.
12. Všem poškozeným je totiž společné to, že se krátce po inkriminovaném setkání s obžalovaným se svou zkušeností svěřily někomu jinému. Tyto osoby byly jako svědkové v průběhu trestního řízení vyslechnuty a potvrdily výpovědi poškozených. V některých případech byl navíc předložen obsah elektronické komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, případně mezi poškozenou a jinými osobami, z níž také vyplývá, že se obžalovaný vůči poškozeným měl dopustit sexuálně motivovaného jednání, které poškozené vnímaly negativně. Všechny tyto konkrétní důkazy okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku označuje a právě na základě zjištění, že takové důkazy podporují výpovědi poškozených, dospěl i z pohledu krajského soudu k odůvodněnému závěru, že usvědčující výpovědi poškozených jsou pravdivé. Krajský soud tedy nemá proti hodnocení důkazů provedenému okresním soudem žádné výhrady a v podrobnosti na ně odkazuje. Připomíná dále, že podle § 263 odst. 7 trestního řádu může odvolací soud z hlediska změny nebo doplnění skutkových zjištění přihlížet jen k důkazům, které byly provedeny ve veřejném zasedání před odvolacím soudem; tyto důkazy hodnotí v návaznosti na důkazy provedené soudem prvního stupně v hlavním líčení. Odvolací soud je vázán hodnocením těchto důkazů soudem prvního stupně s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání znovu provedl. Protože ve veřejném zasedání před odvolacím soudem nebyly provedeny

žádné důkazy, natož takové, které by se týkaly skutkového stavu, přičemž provádění takových důkazů nebylo stranami ani navrhováno, je za této situace krajský soud ve smyslu citovaného zákonného ustanovení vázán skutkovými zjištěními soudu nalézacího. A to zvláště pokud shledává, že skutková zjištění nalézacího soudu jsou úplná a tento se při hodnocení důkazů vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí.

13. Krajský soud tedy opětovně konstatuje, že proti skutkovým závěrům soudu prvního stupně žádné výhrady nemá, považuje je za správné, stejně tak jako považuje za správnou a náležitě vysvětlenou právní kvalifikaci jednotlivých bodů výroku o vině.
14. Dále odvolací soud přezkoumal výrok o trestu. Shledal, že obžalovanému byly správně uloženy dva tresty, neboť za skutky popsané pod body 1. – 3. výroku rozsudku bylo třeba ukládat trest souhrnný a za skutek popsaný pod bodem 4. trest samostatný. Obžalovaný se totiž tři zločinů znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku (body 1. – 3.) dopustil dříve, než byl vyhlášen odsuzující rozsudek v trestní věci vedené u Okresního soudu v Táboře sp. zn. 6 T 72/2018. Tímto rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným přečinem těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v délce 14 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 28 měsíců. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku nemohl být uložený souhrnný trest mírnější, než trest uložený předchozím rozhodnutím. Okresní soud se rozhodl obžalovanému uložit již nepodmíněný trest odnětí svobody a dle názoru krajského soudu nelze považovat takový druh trestu za nepřiměřený. Okresní soud správně poukazuje na to, že obžalovanému je trest ukládán za opakovanou trestnou činnost, v daném případě se jedná o tři zločiny znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku, u nichž je dána trestní sazba od 2 – 10 let odnětí svobody. Trestnou činnost spáchanou obžalovaným tedy nelze považovat za ojedinělou, což by jinak mohlo vést k úvahám o uložení mírnějšího druhu trestu, podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Větší počet závažných trestných činů však činí uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody nevyhnutelným. Pokud výměra trestu byla stanovena ještě pod jednou pětinou zákonného rozpětí uvedené trestní sazby, nelze takový trest označit za nepřiměřený a důvody pro zásah do výroku o trestu podle § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu tedy nebyly shledány. Lze se ztotožnit i s uložením dalšího nepodmíněného trestu odnětí svobody za přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku popsaný pod bodem 4. výroku o vině. Okresní soud zde poukazuje na fakt, že se obžalovaný této trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení. V tomto případě byla výměra trestu stanovena na samou spodní hranici trestní sazby, což soud odůvodnil tím, že obžalovanému je současně ukládán nepodmíněný trest výraznější délky. I s tímto názorem se lze plně ztotožnit, proto krajský soud ani v tomto případě uložený trest nepovažuje za nepřiměřený a neshledává žádné důvody pro jeho korekci.
15. Ze všech výše uvedených důvodů krajský soud považuje odvolání obžalovaného za nedůvodné a postupem podle § 256 trestního řádu je zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Tábor 22. 7. 2020

Mgr. Zdeněk Pořízek v.r.
předseda senátu

Alice
Srbová

Digitálně
podepsal Alice
Srbová
Datum:
2020.07.24
14:09:52 +02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.